

Mátyás király és az okos lány

Ez is talán a Mátyás királyról vót ez e mese. Volt egy faluba bíró, aki azt mondta vóna, hogy ő gond nélkül él. Őneki semmi gondja nincs. És ezt megmondták a királynak, hogy ez az ember mit mondott, és elhívatta magához. Akkor azt mondta néki a király, hogy ha gond nélkül él, akkor ad néki egy kérdést: meg köll néki számolnia hány csillag van az égen!

Akkor hazament a bíró nagy bánatossan, s akkor elmondta a családnak, mi van. Akkor a lánya azt mondta, hogy ebbő' ne csináljon nagy gondot. Vett egy nagy papírt és akkor a papírra kirajzolta a csillag jelét. Tele-tele a papírt, telerajzolta olyan csillag alakval, hogy vigye el a királynak, oszt számollya meg. Akkor király azt monda néki, hogy:

– Ezt nem te csináltad! Ezt valaki csinálta neked!

Hát, hogy a lánya adta a tanácsot. Hát, hogyha ilyen lánya van, hogy akkor hozzon néki olyan ajándékot, hogy adjon is, meg ne adjon is. Meg úgy győjjön, hogy se gyalog, se kocsin – valamikor nem vót autó, csak kocsí –, se meztelen, se fölötözve. Akkor elgyütt a lány a királyhoz, hogy az egy lába a földön volt, a másik a kocsin. Akkor nem gyütt se gyalog, se kocsin. Akkor hozott a királynak ajándékot: galambot. Mikor adta a királynak, kinyitta az ablakot, mikor adta volna a királynak a galambot, elszállt a galamb. Nem volt a királynak semmi ajándék. A harmadik meg az volt, hogy se meztelen, se fölötözve. Hát úgy vót fölötözve, hogy el vót néki takarva a melle, és el vót takarva néki az alsó része. Se meztelen nem volt, se felötözve nem volt.

No, akkor a király megjutalmazta az asszonyt, adott neki egy almát, hogy adja oda a legszebb gyerekeknek. Ő odaadta a magaénak, a maga gyermekinek. S megkérdezte őt a király, hogy mé' adta oda a maga gyermekének azt az almát.

– Hát mer' ez a legszebb gyerek nekem! A magamé! Magának a magaé a legszebb!

Hát a király arra gondolt, hogy az ő gyerekeinek adja az almát. De ez fordítva történt. Mer' mindenkinek a maga gyereke a legszebb.